

Gazeta

UNIwersytet Medyczny
im. Piastów Śląskich we Wrocławiu

Uczelniana

Miesięcznik informacyjny ♦ rok XXI ♦ nr 2 (206) luty 2015 ♦ ISSN 1429-5822

Przed USK stanął
Crasnallus Ortopedicus

Prof. dr hab. med. Krzysztof
Crasnallus Ortopedicus
17 Zimna 4, Wrocław
CRASNALLUS ORTOPEDICUS

Od Redakcji

Drodzy Czytelnicy,

Zapraszamy Państwa do lektury kolejnego wydania „Gazety Uczelnianej”, w której nie zabraknie wspomnień senator Alicji Chybickiej z charytatywnej wyprawy parlamentarzystów na szczyt Kilimandżaro. W numerze rozmawiamy ze studentami o inicjatywach zdrowotnych kierowanych do lokalnej społeczności.

Gratulujemy Katedrze i Klinice Chorób Wewnętrznych, Zawodowych i Nadciśnienia Tętniczego międzynarodowej współpracy z Uniwersytetem Saskatchewan z Kanady.

Życzymy miłej lektury najnowszych wydarzeń z życia Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu!

Redakcja

W numerze

- ♦ Nawiązanie międzynarodowej współpracy z Uniwersytetem Saskatchewan z Kanady..... 1
- ♦ Dr Dorota Frydecka w gronie najlepszych naukowców–popularyzatorów 2
- ♦ „Kilimandżaro miejsce na ziemi, tu się nauczysz dzielić z innymi” – parlamentarzyści na szczycie4
- ♦ We Wrocławiu mamy rondo prof. Tadeusza Baranowskiego 6
- ♦ Studenci dla mieszkańców 8
- ♦ Sukces w konkursie StRuNa 9
- ♦ Prof. dr hab. Zbigniew Jethon – wspomnienie.....10
- ♦ Prof. dr hab. Anna Krefft – wspomnienie 11
- ♦ Nominacje profesorskie 12
- ♦ Moja Akademia (cz. 33)..... 14
- ♦ Przed USK stanął *Crasnallus Ortopedicus*..... 16
- ♦ Serwis informacyjny Biblioteki UMW 17

Zdjęcie na okładce: Adam Zadrzywiliński

Nawiązanie międzynarodowej współpracy Katedry i Kliniki Chorób Wewnętrznych, Zawodowych i Nadciśnienia Tętniczego z Uniwersytetem Saskatchewan z Kanady

Dnia 16 stycznia 2015 r. na zaproszenie prof. Grzegorza Mazura gościł w Klinice Chorób Wewnętrznych, Zawodowych i Nadciśnienia Tętniczego prof. Robert Skomro z Uniwersytetu Saskatchewan w Kanadzie, dyrektor Centrum Zaburzeń Snu, wybitny znawca i autor licznych publikacji z zakresu medycyny snu. Podczas wizyty zostały zaprezentowane liczne osiągnięcia Katedry i Kliniki. Następnie prof. Grzegorz Mazur oprowadził Gościa po Klinice, prezentując między innymi nowy sprzęt Pracowni Polisomnograficznej zakupiony dzięki wsparciu Fundacji KGHM. Celem spotkania było omówienie form współpracy między uczelniami.

Pracownia Zaburzeń Snu działa w Klinice od 2009 r. i dysponuje dwoma polisomnografami, w tym zakupionym w grudniu 2014 r. aparatem Embletta MPR PG z modułem ST. Wykonywane są zarówno polisomnografie (złoty standard w diagnostyce bezdechu sennego), jak i badania przesiewowe w liczbie około 200 rocznie. W ostatnim roku zatrudniono i przeszkolono technika polisomnografii oraz wyposażono Pracownię w nowe stanowiska komputerowe. Powiększono ponadto bazę lokalową. Obecnie Pracownia dysponuje pomieszczeniem technicznym z trzema stanowiskami komputerowymi oraz dwoma stanowiskami do badań (w pełni wyposażone oddzielne sale chorych). W Klinice są prowadzone badania nad zaburzeniami snu w nadciśnieniu tętniczym oraz u osób zawodowo narażonych na metale ciężkie. Pracownia wykonuje badania na podstawie umowy z Narodowym Funduszem Zdrowia.

(fot. Tomasz Walów)

Dr Dorota Frydecka w gronie najlepszych naukowców-popularyzatorów

24 stycznia 2015 r. w budynku Instytutu Wzornictwa Przemysłowego w Warszawie odbył się finał czwartej edycji konkursu popularyzatorskiego INTER organizowanego przez Fundację na rzecz Nauki Polskiej w ramach projektu SKILLS.

Jedenastu finalistów konkursu walczyło nie tylko o tytuł najlepszych popularyzatorów nauki, ale również o nagrody pieniężne, które umożliwią im realizację zaprezentowanych projektów badawczych. Każdy z naukowców miał pięć minut na przedstawienie swojego interdyscyplinarnego projektu badawczego. Wystąpienia oceniła kapituła konkursu, w skład której wchodziła: prof. Maciej Żylicz (prezes Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej), dr Magdalena Kulma (laureatka konkursu INTER 2014), red. Krzysztof Michalski (Polskie Radio, TVP), red. Natalia Osica (Gemius, Polskie Stowarzyszenie Dziennikarzy Naukowych), red. Dorota Romanowska

Projekt SKILLS jest współfinansowany przez Unię Europejską w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego, a jego celem jest doskonalenie kwalifikacji z zakresu zarządzania projektami i zespołami badawczymi, rozwój umiejętności dotyczących komunikacji naukowej i kształtowanie postaw proinnowacyjnych. W ramach działań w projekcie SKILLS są organizowane m.in.: szkolenia z zakresu komunikacji naukowej, szkolenia podnoszące umiejętności z zakresu zarządzania badaniami i zespołami naukowymi, Program Mentoringu i Coachingu, Konkurs INTER, Konkurs IMPULS, Konkurs eNgage, Program stażowy oraz Akademia Menadżerów Programowych.

(Newsweek), dr Ilona Iłowiecka-Tańska (Centrum Nauki Kopernik).

Finałiści konkursu mogli zdobyć nagrody w wysokości: 120 tys. zł – I nagroda, 100 tys. zł – II nagroda, oraz 80 tys. zł – III nagroda (z czego 80% stanowi część subwencyjna na realizację zaprezentowanego projektu badawczego, a 20% nagrody to indywidualne wsparcie dla laureata). Członkowie kapituły w czasie obrad

zadecydowali o przyznaniu nagród o łącznej wysokości 920 000 zł aż dziewięciu finalistom.

Wśród laureatów znalazła się dr Dorota Frydecka z Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu, która zaprezentowała projekt pt. „Życie (i zdrowie psychiczne) jako sztuka dokonywania wyborów” (III nagroda).

Rozmowa z dr Dorotą Frydecką, adiunktem w Katedrze Psychiatrii UMW

Na czym polega projekt „Życie (i zdrowie psychiczne) jako sztuka dokonywania wyborów”?

Celem projektu jest zbadanie sposobu podejmowania decyzji w kontekście różnych zaburzeń psychicznych z uwzględnieniem uwarunkowań genetycznych. Do tego celu będzie wykorzystana specjalna gra komputerowa, która jest zaprojektowana w taki sposób, żeby umożliwić mierzenie różnych parametrów, takich jak wrażliwość na kary i nagrody lub zdolności do wykorzystywania wiedzy jawnej (świadomej) i niejawnej (nieświadomej) w procesie podejmowania decyzji. Badanie ma charakter interdyscyplinarny – pacjenci będą zbadani pod kątem klinicznym przez lekarza psychiatrę, funkcje neuropsychologiczne będą ocenione przez psychologa, badania genetyczne zostaną przeprowadzone przez biologa molekularnego, a analizę wyników z wykorzystaniem modeli sztucznych sieci neuronowych przeprowadzi informatyk.

Jak w 5 min zaprezentować założenia projektu i przekonać do niego kapitułę konkursu?

Wszyscy finaliści konkursu odbyli specjalne dwudniowe szkolenie zorganizowane przez Fundację na rzecz Nauki Polskiej, którego celem

było zdobycie wiedzy, jak w krótkim czasie opowiedzieć o swoich badaniach w taki sposób, żeby to było ciekawe i zrozumiałe dla słuchaczy reprezentujących różne dziedziny wiedzy. Szkolenie dotyczyło kwestii związanych ze sposobem prezentacji swoich pomysłów badawczych – od modulacji głosem, gestykulacji i zachowania na scenie po samą strukturę wypowiedzi. Szkolenie było prowadzone przez profesjonalistów od tworzenia wizerunku i prezentacji – Mirosława Oczkosa i Jerzego Łazewskiego. Wydaje mi się, że to szkolenie w dużej mierze wpłynęło na ostateczną postać naszych prezentacji. Dodatkowo mogliśmy liczyć na ogromne wsparcie ze strony koordynatorów programu FNP – dr Moniki Biłas-Henne i Marty Michalskiej-Bugajskiej, zagrzewających nas do walki o nagrody.

Otrzymała Pani 80 tys. zł, z czego 80% pochłonie koszt realizacji projektu badawczego – czy są to wystarczające środki na realizację projektu?

Wysokość środków, o które można się ubiegać w konkursie była znana od samego początku. W związku z tym zgłoszone do konkursu projekty były tak zaplanowane, żeby ta kwota umożliwiła ich realizację. Wiadomo, że każdy naukowiec mógłby wykorzystać niemal nie-

ograniczone środki, gdyby tylko była taka możliwość – ciekawych tematów badawczych jest bardzo wiele, a kolejne odkrycia rodzą nowe pytania.

20% nagrody stanowi indywidualne wsparcie laureata – czy już Pani wie, jak wykorzystać te środki?

Nie mam jeszcze konkretnych planów związanych z tymi środkami, ale lista potencjalnych wydatków jest bardzo długa...

Taka wygrana to zaszczyt dla młodego naukowca. Jak się Pani czuje jako laureatka prestiżowego konkursu?

Ta nagroda to dla mnie ogromny zaszczyt. Jest ukoronowaniem wieloletniej pasji związanej z prowadzeniem badań o charakterze interdyscyplinarnym. Studiowałam medycynę, psychologię i informatykę, wierząc, że te dziedziny wzajemnie się uzupełniają i umożliwiają nowe spojrzenie na problemy naukowe, których nie da się rozwiązać, korzystając tylko z dorobku jednej z nich. Obecnie na świecie jest nowy kierunek „neuroscience”, który *de facto* obejmuje i integruje te dziedziny wiedzy, umożliwiając szersze spojrzenie na zjawiska związane z funkcjonowaniem naszego umysłu – w zdrowiu i w chorobie.

(fot.: Archiwum FNP, One HD)

„Kilimandżaro miejsce na ziemi, tu się nauczysz dzielić z innymi” – parlamentarzyści na szczycie

W dniach od 22 stycznia do 3 lutego 2015 r. z inicjatywy senator Alicji Chywickiej odbyła się wyprawa charytatywna parlamentarzystów na Kilimandżaro. „Kilimandżaro miejsce na ziemi, tu się nauczysz dzielić z innymi” – to słowa piosenki, którą specjalnie z okazji tej wyprawy napisali Jacek Cygan i Jerzy Filar.

„Pomysł wpadł mi do głowy, kiedy rok temu wchodziłam wraz z pacjentami, dawcami i lekarzami transplantologami na szczyt Kilimandżaro. Pomyślałam sobie, że fantastycznie byłoby, gdyby parlamentarzyści weszli na szczyt w jakimś dobrym celu” – mówiła prof. Alicja Chywicka w przeddzień wyprawy podczas konferencji prasowej.

Ubiegłoroczny projekt „Szpic na Szczyt”, którego pomysłodawczynią była himalaistka, dawczyni szpiku kostnego Anna Czerwińska, miał na celu zwrócenie uwagi na problemy związane z transplantolo-

gią w Polsce. „Chcieliśmy pokazać pacjentom walczącym z chorobą nowotworową, że po przeszczepie szpiku można zdobywać szczyty, a udział w wyprawie dawców miał udowodnić, że oddanie części siebie dla potrzebujących nie po-

woduje szkodliwych skutków dla organizmu” – wspominała po zeszłorocznej wyprawie prof. Chywicka. Wtedy akcja odniosła sukces, gdyż po jej zakończeniu przybyło potencjalnych dawców szpiku.

Dziś możemy pogratulować całej grupie, która stanęła na szczycie – nie udało się tylko dwóm osobom. Wyprawą kierował himalaista i zdobywca „Korony Ziemi” Tomasz Kobielski. Dopingował uczestników jeszcze przed wyprawą – „Trzeba się wykazać sporą odwagą, żeby na taki trekking się zdecydować. Jestem pełen podziwu dla tych, którzy dla dzieci zdecydowali się zdobywać każdy metr w warunkach rozrzedzonego powietrza, wchodząc na Kilimandżaro” – mówił w przeddzień wyjazdu Tomasz Kobielski.

Każdy parlamentarzysta sam opłacił swój wyjazd i przeznaczył na niego swój własny urlop. Na cel wyprawy utworzono specjalne kon-

to, na które darczyńcy mogą wpłacać środki, a także uruchomiono specjalny numer, na który można wysyłać SMS. Wszystkie zgromadzone środki trafią do podopiecznych fundacji „Na ratunek dzieciom z chorobą nowotworową”, fundacji „Akogo?” pomagającej dzieciom po ciężkich urazach mózgu, często w śpiączce, fundacji wspierającej dzieci z niepełnosprawnościami „Promyk Słońca”, fundacji „Polsat”, a także do dzieci z rejonów konfliktu na Ukrainie i dzieci w Tanzanii. Nad wyprawą patronat objęli marszałek Sejmu Radosław Sikorski i marszałek Senatu Bogdan Borusewicz.

Po powrocie do Polski podczas zorganizowanej konferencji prasowej członkowie parlamentarnej wyprawy na Kilimandżaro dzielili się swoimi przeżyciami. „Udało się, z czego bardzo się cieszę – nie było łatwo” – tymi słowami rozpoczęła spotkanie prof. Alicja Chybicka. „Byłoby fantastycznie, gdyby Polacy czasami pomyśleli na własnym, prywatnym urlopie o jakiejś akcji charytatywnej, która miałaby zrobić coś dobrego dla tych, którzy tego potrzebują” – dodaje prof. Alicja Chybicka. Uczestnicy wyprawy podkreślali, że trud włożony w dotarcie na szczyt to tylko namiastka trudnej drogi do wyzdrowienia, z którą codziennie zmagają się chore dzieci i ich najbliżsi.

„Już pierwszego dnia wszyscy zobaczyli, że to nie jest wycieczka. Mimo ciężkich warunków, atmosfera walki cały czas rosła, czuło się, że nikt nie chce odpuszczać, tylko faktycznie wejść na górę. Najbardziej musiałem się wykazać zagrożeniem do walki podczas ataku szczytowego, który trwał całą noc – wyruszyliśmy z obozu o godz. 11.00 w nocy, a na szczyt dotarliśmy dopiero ok. godz. 8.15 nad ranem. Cała noc marszu pod górę w zimnie, po ciemku, nie mogliśmy spać – są to doznania dla większości ludzi absolutnie nowe. Był moment, kiedy pojawiło się wiele kryzysów, wtedy powiedziałem, że tylko spokój może nas uratować” – wspominał podczas konferencji prasowej Tomasz Kobielski.

Dnia 5 lutego br. w Sali Kolumnowej Sejmu odbył się koncert Ewy Błaszczyk z zespołem w podziękowaniu dla wszystkich uczestników i darczyńców. To jednak jeszcze nie jest koniec akcji charytatywnej, która potrwa do maja br. i zostanie uwieńczona balem, na którym zostaną zlicytowane przedmioty na rzecz beneficjentów, m.in.: skutery, figurka otrzymana podczas spotkania z parlamentem Tanzanii oraz wyroby regionalne przywiezione z wyprawy. Jest także planowana wizyta przedstawicieli tanzańskiego parlamentu w Polsce, a zaraz potem polskich parlamentarzystów w Tanzanii.

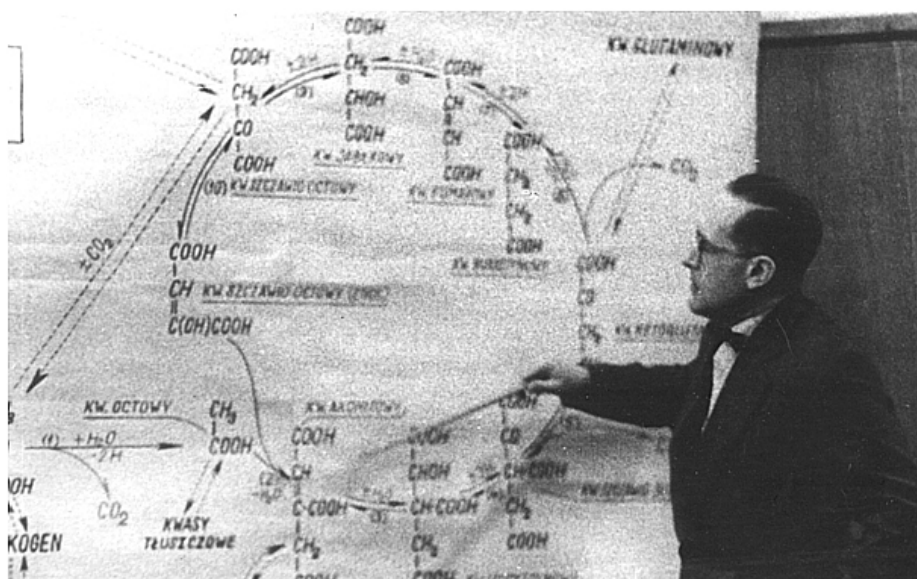

**We Wrocławiu mamy
Rondo prof. Tadeusza Baranowskiego**

Rada Miejska Wrocławia, na jednym z ostatnich zeszłorocznych posiedzeń, nadała nowemu rondowi w ciągu ulicy Eugeniusza Kwiatkowskiego na Klecinie imię prof. Tadeusza Baranowskiego. Wnioskujący o to radny Krzysztof Kilarski w swoim wniosku pisał, m.in. że Profesor Baranowski współtworzył i organizował Wydział Lekarski. Jako pierwszy przeprowadził krystalizację białek, odkrył dehydrogenazę fosfoglicerolową (zwaną „enzymem Baranowskiego”). Praca u podstaw na rzecz środowiska naukowego Wrocławia oraz dokonania naukowe, szeroko sięgające poza granice Polski, zasługują na upamiętnienie Pana Profesora.

Profesor Tadeusz Baranowski urodził się 13 września 1910 r. we Lwowie, w rodzinie lekarza. Po ukończeniu gimnazjum w Drohobyczu w latach 1929–1933 studiował na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Po uzyskaniu dyplomu lekarza rozpoczął pracę w Zakładzie Biochemii Lekarskiej pod kierunkiem uczonego o światowej sławie, twórcy polskiej szkoły biochemicznej, prof. Jakuba Karola Parnasa. Brał udział w pionierskich pracach zespołu nad przemianą amoniaku. W latach 1936–1937 pracował jako asystent w Zakładzie Chemii Lekarskiej Uniwersytetu Stefana Batorego w Wilnie i tu w 1936 r. uzyskał stopień naukowy doktora medycyny na podstawie rozprawy o sacharozurii.

Powróciwszy do Lwowa, włączył się w odkrywczę pracę nad przemianą glikogenu, przenoszeniem grup fosforanowych i syntezą ATP

Grudzień 1945 r. – wykład prof. T. Baranowskiego dla studentów medycyny

w mięśniu. W zespole tym po raz pierwszy zastosowano znakowany fosfor w badaniach biologicznych. W 1938 r. dr Baranowski habilitował się na podstawie prac o przenoszeniu grup fosforanowych, rok później został docentem. Jako pierwszy na świecie uzyskał kryształy białek – albuminy osocza oraz miogenu mięśni o aktywności aldolazy. Prace te sprawiły, że zyskał uznanie środowiska naukowego, pozwoliły nawiązać współpracę z noblistami, C.F. i G.T. Cori, i dały początek późniejszym badaniom nad enzymami glikolitycznymi we Wrocławiu. W 1941 r. został profesorem chemii biologicznej w ówczesnym Instytucie Medycznym we Lwowie. W tym czasie pracował też nad substytutami witaminy K, co umożliwiło ich zastosowanie w medycynie już po wojnie, we Wrocławiu.

W czasie okupacji niemieckiej prof. Baranowski opuścił Lwów i pracował jako lekarz w Szczawnicy. Po wyzwoleniu Krakowa rozpoczął pracę w Katedrze Chemii Fizjologicznej Uniwersytetu Jagiellońskiego, ale już 9 maja 1945 r. przybył do Wrocławia jako członek ekipy prof. Stanisława Kulczyńskiego, której zadaniem było stworzenie Uniwersytetu i życia akademickiego w tym mieście. Położył ogromne zasługi w organizacji Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu i Politechniki Wrocławskiej, przemianowanego w 1950 r. w Akademię Medyczną. Stał na czele Straży Akademickiej strzegącej budynku Wydziału, brał czynny udział w ich odgruzowywaniu, podejmował niebezpieczne wyprawy w celu odzyskania aparatury i księgozbiorów ukrytych na Dolnym Śląsku przez ustępujące wojska niemieckie. Był organizatorem i pierwszym dyrek-

torem Wydziału Farmacji, a w latach 1948–1949 dziekanem Wydziału Lekarskiego.

Te liczne zajęcia nie przeszkodziły mu w zorganizowaniu pracy Zakładu Chemii Fizjologicznej (później – Biochemii, obecnie – Biochemii Lekarskiej). Objął jego kierownictwo jako profesor nadzwyczajny i natychmiast rozpoczął pracę naukową i dydaktyczną wraz z przybyłymi ze Lwowa prof. Katzen-Ellenbogen i Ireną Mochnacką oraz młodymi absolwentami i studentami medycyny i chemii. Trzeba powiedzieć, że był niezwykle wymagający względem siebie i współpracowników i tylko nieliczni z nich pozostali w Zakładzie po okresie próbnym. Ruszyły intensywne prace nad ACTH i wprowadzeniem go do leczenia, których wyniki przyniosły profesorowi Państwową Nagrodę Naukową I stopnia w 1953 r. W 1949 r. prof. Baranowski został zaproszony do pracowni C. i G. Corich w St. Louis. Izolował tu i opisał dehydrogenazę fosfoglicerolową, znaną później jako „enzym Baranowskiego”. Ale to przede wszystkim w Zakładzie we Wrocławiu profesor kierował badaniami nad enzymami glikolitycznymi. Aż 10 z nich uzyskano w formie krystalicznej i scharakteryzowano. Tak powstała wrocławska szkoła enzymologiczna. Profesor Baranowski był znakomitym, choć surowym wychowawcą. Aż 20 z jego uczniów uzyskało tytuł profesora. Stworzyli i kierowali placówkami biochemicznymi we Wrocławiu, Katowicach, Warszawie i Olsztynie.

Prace szkoły enzymologicznej są nadal kontynuowane w Katedrze Biochemii Lekarskiej i innych instytucjach biochemicznych Wrocławia. Po odejściu na emeryturę w 1980 r. profesor nadal prowadził prace doświadczalne nad kinazą pirogronianową, publikował ich wyniki, był promotorem doktoratu.

Prowadził też uwieńczone sukcesem badania w innej tematyce, między innymi nad syntezą peptydów (bradykininy i somatotropiny). Odkryty wraz z A. Szewczukiem i T. Orłowskim enzym GGTP wszedł

Rondo prof. Tadeusza Baranowskiego (fot. Adam Zadrzywłski)

na stałe do badań diagnostycznych. Prace te zostały nagrodzone Państwową Nagrodą Naukową II stopnia w 1964 r. Od 1955 r. (już jako profesor zwyczajny) do 1970 r. kierował także Zakładem Biochemii Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN. Pod jego kierunkiem rozpoczęto tam kontynuowane do dziś badania nad antygenami krwinek czerwonych. Profesor dbał o to, aby prace teoretyczne prowadzone w kierowanym przez niego Zakładzie miały związek z praktyczną medycyną. Badania nad genetycznymi i nabytymi zmianami enzymów w patologii stały się jednym z tradycyjnych tematów Zakładu Biochemii. Ogółem ogłosił 164 prace naukowe.

Ten niestrudzony badacz przykładał też wielką wagę do dydaktyki. Stale unowocześniał wykładane treści, czuwał nad całym procesem dydaktycznym Zakładu Biochemii. Jego podręczniki „Chemia Fizjologiczna” i „Podręcznik Biochemii” były wielokrotnie wznawiane i do dziś służą studentom.

Od 1954 r. prof. Baranowski był członkiem korespondentem, a od 1969 r. członkiem rzeczywistym Polskiej Akademii Nauk. Był członkiem Prezydium PAN, w latach 1969–1975 przewodniczącym Komitetu Biochemii i Biofizyki PAN, w okresie 1970–1974 – sekretarzem Oddziału Wrocławskiego PAN, członkiem Rady Naukowej przy Ministrze Zdrowia i Opieki Społecznej oraz członkiem prezy-

dium Sekcji Medycznej Komitetu Nagród Państwowych. Podejmował też ważne funkcje w macierzystej uczelni. W latach: 1965–1968 piastował stanowisko Rektora Akademii Medycznej, 1970–1979 – dyrektora Instytutu Biochemii i Biofizyki, a 1979–1980 Instytutu Biochemii i Fizjologii naszej Uczelni.

Profesor Baranowski był jednym z członków założycieli Polskiego Towarzystwa Biochemicznego i jego Członkiem Honorowym. Był członkiem Biochemical Society w Londynie, Polskiego Towarzystwa Fizjologicznego, a także towarzystw integrujących lokalne środowiska naukowe – Wrocławskiego Towarzystwa Naukowego oraz Poznańskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk.

Profesor Baranowski został wyróżniony licznymi odznaczeniami, między innymi: Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, tytułem „Zasłużony Nauczyciel”, odznakami „Budowniczy Wrocławia” i „Za wzorową pracę w służbie zdrowia”.

Profesor Tadeusz Baranowski zmarł 24 marca 1993 r. Zostało po nim bardzo wiele: trwałe miejsce w biochemii, uznanie świata nauki, liczne odkrycia naukowe.

A nade wszystko pozostawił swą szkołę biochemiczną, rzeszę wykształconych studentów i wielu wychowanków, którzy kierując własnymi zespołami badawczymi, znacząco zaistnieli w świecie nauki.

Studenci dla mieszkańców

Jednym z priorytetowych wyzwań dla zdrowia publicznego jest aktywizowanie lokalnej społeczności do działań sprzyjających zdrowiu, czego podjęli się studenci Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu. Z pewnością większość realizowanych przez nich inicjatyw zdrowotnych warto opowiedzieć, ale tym razem przedstawimy tylko niektóre z nich.

IFMSA-Poland Oddział Wrocław w okresie październik–grudzień 2014 r. zrealizował wiele akcji edukacyjnych. – *We wrocławskich szkołach naszym czołowym projektem jest „FASon” – akcja uświadamiająca młodzież o ryzyku, jakie niesie spożywanie przez kobiety alkoholu w ciąży. W szkołach trwa także akcja „Marrow Hero”, która skupia się na zwalczaniu stereotypów krążących wokół dawstwa szpiku. Do przedszkoli wysłaliśmy z akcją „Szpital Pluszowego Misia”, koncentrującą się na oswojeniu dzieci z wizytą u lekarza i zwalczaniu przed nią strachu przez zabawę. Zorganizowaliśmy lub braliśmy udział w 7 akcjach plenerowych, w tym 15 listopada 2014 r. odbyła się nasza czołowa akcja „Zdrowie pod Kontrolą” w C.H. Borek, podczas której prawie 300 osób skorzystało z badań stężenia cukru we krwi, ciśnienia tętniczego, konsultacji dietetycznych i innych – podkreśla Piotr Lipiński, koordynator lokalny ds. zdrowia publicznego. – 4 grudnia odbyła się ponadto także Mikołajowa Impreza Charytatywna w klubie Eter, podczas której udało się nam zebrać 5352,8 zł na*

Akcja edukacyjna w Centrum Handlowym Borek (fot. Piotr Lipiński)

zakup upominków dla dzieci, które zostały rozdane podczas odwiedzin na oddziałach pediatrycznych i wyposażenie szpitalnych świetlic

Akcja profilaktyczna „Zapytaj farmaceutę: cukrzyca” (fot. Bartosz Piekarczyk)

– dodaje członek IFMSA-Poland Oddział Wrocław.

Warto wspomnieć także o działalności Studenckiego Koła Naukowego Promotorzy Zdrowia, działającego przy Wydziale Nauk o Zdrowiu, które aktywnie angażuje się w wiele działań mających na celu edukację zdrowotną i promocję zdrowia wśród studentów i mieszkańców Wrocławia oraz okolic. – *W listopadzie i grudniu 2014 r. zorganizowaliśmy dwa wykłady dla studentów oraz gości Wydziału Nauk o Zdrowiu UMW. Były one poświęcone tematyce uzależnień behawioralnych ze szczególnym uwzględnieniem uzależnienia od hazardu, a także tematyce HIV/AIDS oraz nowych narkotyków, tzw. „dopalaczy”. Cykl spotkań cieszył się dużym zainteresowaniem – mówi Aleksandra Zygmunt, SKN Promo-*

torzy Zdrowia. Członkowie koła włączyli się m.in. w akcję „Weekend dla zdrowia i domu” organizowaną przez Trzebnickie Centrum Medyczne Zdrój, Obchody Światowego Dnia Rzucania Palenia Tytoniu na Wydziale Nauk o Zdrowiu oraz w Narodowym Funduszu Zdrowia, a także event „Święta pod znakiem Zdrowia” w Sky Towerze, którego organizatorem było Wrocławskie Centrum Rozwoju Społecznego.

Aktywnie na rzecz lokalnej społeczności działa także wrocławski oddział Młodej Farmacji. – 15 listopada MF Wrocław wraz z Forum Dolnośląskich Analityków przeprowadziła w Kinie Nowe Horyzonty pierwsze przedsięwzięcie z serii ogólnopolskich akcji profilaktycznych Młodej Farmacji pn. „Zapytaj farmaceutę: cukrzyca”. Ponad 100 osób w różnym wieku skorzystało z bezpłatnego pomiaru ciśnienia, pomiaru stężenia glukozy we krwi oraz porad bromatologów i farmaceutów.

Następnie w okresie od 18 listopada do 5 grudnia na Wydziale Farmaceutycznym z Oddziałem Analityki Medycznej odbywała się zbiórka zabawek „I MiśYou” dla pacjentów wrocławskich szpitali, którą zorganizowaliśmy we współpracy z SKN Farmakologii Klinicznej. Dzięki zaangażowaniu studentów i pracowników UMW zebraliśmy ponad 150 różnych

Akcja „I MiśYou” (fot. Magdalena Hurczak)

zabawek, w tym: pluszaki, lalki, samochody, puzzle, malowanki, przybory do pisania, klocki i inne. Zabawkami obdarowaliśmy dzieci z Kliniki Transplantacji Szpiku, Onkologii i Hematologii przy ul. Bujwida oraz młodych pacjentów Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego we Wrocławiu – opowiada Piotr Restel, koordynator ds. wewnętrznych Młoda Farmacja – Wrocław. – Młoda Farmacja – Wrocław wraz z innymi wrocławskimi organizacjami studenckimi była także współorganizato-

rem wielkiej Mikołajkowej Imprezy Charytatywnej „Miś pod Szpitalną Choinkę”, na którą do klubu Eter przyszło 6 grudnia około 500 osób – dodaje Piotr Restel.

Już w kolejnym numerze Gazety Uczelnianej opowiemy o kolejnych inicjatywach realizowanych przez organizacje studenckie naszej Uczelni. Zachęcamy wszystkich czytelników do informowania nas o ciekawych przedsięwzięciach pod adresem e-mail: biuroprasowe.am@gamil.com lub k.kozlowska@umed.wroc.pl.

Sukces w konkursie StRuNa

Dobiegła właśnie końca tegoroczna, czwarta edycja konkursu StRuNa (Studenckiego Ruchu Naukowego), którego zadaniem jest wspieranie i promocja ruchów naukowych studentów i doktorantów. W ramach konkursu StRuNa są przyznawane nagrody w pięciu kategoriach: projekt, koło, wyprawa, konferencja oraz opiekun. Koła były nagradzane m.in. za: wartość naukową ich działań, trwale mieralne efekty oraz adekwatność

użytych środków do osiągniętych wyników.

Z dumą informujemy, że wyróżnienie w kategorii „koło roku” zajął SKN Analityki Sądowej i Chemii Kryminalistycznej, zaś tytuł „opiekuna roku” otrzymała w tym roku dr n. med. Iwona Pirogowicz odpowiedzialna za SKN Promocji Zdrowia i Profilaktyki Chorób na Wydziale Lekarskim UMW.

SKN Promocji Zdrowia i Profilaktyki chorób pod opieką dr Pirogowicz

realizował projekty, takie jak: „Zdrowe berbecie na naszej planecie”, czyli warsztaty o tematyce ogólnieko logicznej dla najmłodszych oraz IV obóz naukowy, podczas którego były badane dzieci przebywające na turnusach rehabilitacyjno-zdrowotnych.

Bardzo cieszymy się z sukcesu naszych kół oraz zachęcamy do startowania w przyszłorocznej edycji „StRuNy”, do której kwalifikacje trwają od 1 października 2014 do 30 września 2015 roku.

Prof. dr hab. Zbigniew Jethon – wspomnienie

Osiemnastego stycznia 2015 r. zmarł prof. dr hab. Zbigniew Jethon. Nie zdawałem sobie sprawy, że to musi kiedyś nastąpić. Z Panem Profesorem, a później po latach po prostu ze Zbyszkim, byłem związany od 1994 r., kiedy to rozpocząłem pracę w Katedrze Higieny ówczesnej Akademii Medycznej we Wrocławiu na stanowisku asystenta. Pamiętam moje pierwsze spotkanie z Profesorem, kiedy przyszedłem do Katedry Higieny przedstawić się przed konkursem na stanowisko asystenta. Profesor rozmawiał ze mną niezwykle swobodnie, pytając m.in. o zainteresowania pozazawodowe (kultura, sztuka). Później przekonałem się, jak ogromną wiedzę posiadał nie tylko z dziedzin naukowych, którymi się zajmował, ale także z szerokiego wachlarza Jego różnorodnych zainteresowań. Był człowiekiem niezwykle dumnym, skromnym i prawym, o niepowtarzalnej kulturze osobistej. Był stanowczy w swoich decyzjach, ale także skory do dyskusji i zmiany poglądu, jeśli były ku temu racjonalne argumenty. Był także promotorem mojej pracy doktorskiej, której tezy skupiały się raczej w obszarze patologii i onkologii, lecz Profesor nigdy nie hamował pomysłów swoich podopiecznych. To właśnie prof. Zbigniew Jethon zaraził mnie tematami badań (które do tej pory są kontynuowane w kierowanej przeze mnie Katedrze Histologii i Embriologii) związanych z melatoniną, metalotioneinami, stresem oksydacyjnym oraz wpływem wysiłku fizycznego na zmiany w różnych narządach organizmu człowieka na poziomie mo-

lekularnym i mikroskopowym. Profesor tworzył od podstaw warsztat badawczy Katedry Higieny i dzięki Jego wysiłkom w połowie lat 90. XX w. została wyposażona w nowoczesny spektrofotometr oraz aparat do wysokosprawnej chromatografii cieczowej – HPLC. W Katedrze Higieny zaczęły powstawać prace opierające się na badaniach biochemicznych, dotyczące wpływu różnych ksenobiotyków środowiskowych (metale ciężkie, benzo(a)piren i in.) na enzymy antyoksydacyjne komórek najważniejszych narządów organizmu (nerki, wątroba, mięsień sercowy, mózg). Były również publikowane rezultaty związane z detoksykacyjną, antyoksydacyjną oraz antyapoptotyczną rolą metalotionein, a także ich rolą w przebiegu intensywnego wysiłku fizycznego. Prof. Zbigniew Jethon przy współpracy z prof. Jerzym Rabczyńskim (wówczas kierownikiem Katedry

i Zakładu Anatomii Patologicznej) oraz dzięki zaangażowaniu dr hab. Marzenny Podhorskiej-Okołów uruchomił w Zwierzętarni ww. Zakładu pracownię umożliwiającą badania wpływu intensywnego wysiłku fizycznego na organizm zwierząt doświadczalnych (np. jednocześnie intoksykowanych różnymi ksenobiotykami środowiskowymi). Można sparafrazować słowa JM Rektora Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu prof. Marka Ziętka, wypowiedziane podczas Senatu Żałobnego, że tak naprawdę prawdziwa naukowo-dydaktyczna działalność Katedry i Zakładu Higieny Akademii Medycznej we Wrocławiu rozpoczęła się od momentu, kiedy prof. Zbigniew Jethon objął jej kierownictwo w 1992 r. Wracając do dydaktyki, należy pamiętać, że to Profesor zmodyfikował program nauczania przedmiotu higiena, który zresztą planował przemianować, nadając mu nową nazwę – medycyna zapobiegawcza i środowiskowa. Dążenia te zostały wyrażone m.in. w publikacji nowoczesnego podręcznika dla studentów, wydanego pod Jego redakcją w 1997 r. (wyd. I) pod takim właśnie tytułem. Kolejna monografia była uzupełnieniem napisanego wcześniej podręcznika, a nosiła tytuł „Zdrowie publiczne” (2000 r.).

W tych kilku słowach nie da się przedstawić całokształtu dokonań prof. Zbigniewa Jethona w okresie kierowania przez Niego Katedrą i Zakładem Higieny Akademii Medycznej we Wrocławiu. Nie da się również przedstawić Jego sylwetki jako „człowieka współczesnego renesansu”, który

potrafił łączyć racjonalne dążenia oraz dokonania naukowe z głębokim humanizmem. Nie było to też celem autora powyższego tekstu, ale może te słowa skłonią nas do refleksji, jakim można być, pracując do ostatnich chwil, dążąc do obranych celów oraz pojmując świat jako harmonijny system umożliwiający nam życie.

Prof. dr hab. Zbigniew Edward Jethon urodził się 18.02.1929 r. w Kołomyi. W 1947 r. zdał egzamin dojrzałości w LO w Białogardzie. Studiował w latach 1947–1952 na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej we Wrocławiu, a w 1953 r. uzyskał tytuł zawodowy lekarza. Już w czasie studiów (w 1949 r.) rozpoczął pracę w Katedrze Fizjologii AM we Wrocławiu, którą kontynuował do czasu powołania do służby wojskowej w 1953 r. W latach 1957–1970 pracował w Wojskowym Instytucie Medycyny Lotniczej (WIML), osiągając kolejne szczeble kariery zawodowej i naukowej: 1957 – kierownik Pracowni Fizjologii Ogólnej, 1957 – specjalista medycyny lotniczej I°, a w 1959 II°; 1960 – stopień dr., 1967 – stopień dr. hab., 1967–1970 komendant WIML. W 1960 r. przebywał na stażu naukowym w Instytucie Medycyny Lotniczej i Kosmicznej w Moskwie, a w 1962 r. w Wojskowej Akademii Medycznej w Lenin-

gradzie. W latach 1970–1980 pełnił funkcję kierownika Zakładu Higieny Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii. W 1973 r. został mianowany profesorem nadzwyczajnym, a tytuł profesora zwyczajnego otrzymał w 1983 r. W 1980 r. przeszedł na wojskową emeryturę i rozpoczął organizację Katedry Fizjologii Człowieka i Ergonomii (kierownik 1981–1987) na Wydziale Biologii i Ochrony Środowiska Uniwersytetu Śląskiego, którego był jednocześnie dziekanem w latach 1982–1984. W okresie 1981–1982 pełnił funkcję dyrektora Instytutu Sportu w Warszawie, a między 1986 a 1989 r. zajmował stanowisko kierownika Zakładu Biomedycznych Podstaw Kultury Fizycznej Uniwersytetu Szczecińskiego. W 1988 r. rozpoczął organizację Zakładu Ekologii Człowieka Akademii Wychowania Fizycznego we Wrocławiu, którego był kierownikiem do 1992 r. W tym samym roku objął funkcję kierownika Katedry i Zakładu Higieny Akademii Medycznej we Wrocławiu, którą pełnił do 1999 r. Następnie pracował na stanowisku profesora w: Zakładzie Fizjologii AWF we Wrocławiu (do 2005 r.), Wyższej Szkole Fizjoterapii we Wrocławiu (do 2015 r.), Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej im. Witelona w Legnicy (do 2015 r.)

W czasie swojej działalności naukowej wypromował ponad 50 doktorów, opublikował ponad 500 prac naukowych, w tym około 30 monografii. Był założycielem i pierwszym przewodniczącym Kolegium Kierowników Katedr Medycyny Zapobiegawczej i Higieny oraz Polskiego Towarzystwa Ergonomicznego, a także członkiem licznych innych towarzystw naukowych krajowych i zagranicznych, takich jak: Polskie Towarzystwo Medycyny i Techniki Hiperbarycznej, Polskie Towarzystwo Fizjologiczne, Polskie Towarzystwo Epidemiologii Środowiskowej, Polskie Towarzystwo Medycyny Sportowej, Polskie Towarzystwo Ergonomiczne – członek honorowy, Polskie Towarzystwo Naukowe Kultury Fizycznej, Polskie Towarzystwo Higieniczne, Committee on Space Research (COSPAR), International Ergonomics Association, International Standardisation Organization, International Association of Sport Kinetics. Uczestniczył w pracach wielu komitetów PAN, w tym Komitetu Profilaktyki, Epidemiologii i Promocji Zdrowia Polskiej Akademii Nauk. Był wielokrotnie nagradzany i odznaczony m.in.: Krzyżem Kawalerskim i Oficerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Złotym Krzyżem Zasługi.

Krystyna Pawlas

Prof. dr hab. Anna Krefft – wspomnienie

Profesor Anna Krefft dzieliła losy życiowe wielu wrocławian. Urodziła się w Boryslawiu 21.07.1935 roku, po wojnie przybyła do Wrocławia. Studiowała matematykę na Wydziale Matematyki-Fizyki-Chemii Uniwersytetu Wrocławskiego. Pracę magisterską, która została oceniona

jako bardzo dobra, pisała pod kierunkiem samego prof. Hugona Steinhauza. W 1967 roku rozpoczęła swoje życie zawodowe na Politechnice Wrocławskiej, skąd po trzech latach przeszła do pracy na Wydziale Zarządzania i Informatyki Akademii Ekonomicznej, gdzie uzyskała

stopień naukowy doktora z ekonometrii w 1974 roku. W 1980 roku została pracownikiem naszej Uczelni w Katedrze i Zakładzie Higieny. Pracę habilitacyjną pt. „Szacowanie funkcji prognozującej dotyczącej zjawisk nieobserwowalnych” obroniła w 1986 roku, prezentując nowo

opracowaną metodę na przykładzie dwóch modeli: modelu poziomu rozwoju gospodarczego poszczególnych województw Polski oraz modelu szansy ojcostwa w rozważanym tercjacie: matka–dziecko–pozwany mężczyzna. W 1990 roku uzyskała na Akademii Medycznej stanowisko docenta i przeszła do Zakładu Organizacji Ochrony Zdrowia, gdzie rozwijała badania nad modelowaniem procesów losowych, niepodlegających bezpośredniemu mierzeniu, określanym mianem procesów nieobserwowalnych. Można do nich zaliczyć procesy, których specyfika uniemożliwia stosowanie technicznej aparatury do mierzenia ich stanów, np. poziom zagrożenia pacjenta chorobą, stopień genetycznego podobieństwa w kontekście transplantologii organów, poziom rozwoju gospodarczego kraju itp. oraz procesy, których pomiar jest niemożliwy z powodów technicznych lub finansowych, np. temperatura w określonym miejscu ciała stałego lub szacowanie ilości pieniędzy za-

angażowanych w nielegalną działalność.

Napisała monografię pt. „Funkcje diagnostyczne zjawisk nieobserwowalnych”, która jest rozwinięciem stworzonej przez Panią Profesor metody identyfikacji ilościowego wielowymiarowego modelu procesu nieobserwowalnego.

Jest współautorką projektu informatycznego, wielofunkcyjnego pakietu komputerowego SYNTMED, stworzonego na zlecenie Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej, który służy medykom w badaniach, w których zachodzi potrzeba stosowania opracowanej przez prof. Annę Krefft metodologii identyfikacji wielowymiarowych modeli do opisu złożonych zjawisk medycznych uwzględniającej różne aspekty procesu chorobowego, np.: w przypadku nasilenia rozważanego procesu patologicznego, poziomu wydolności krążeniowej i poziomu predyspozycji zapadalności na inną określoną chorobę, np. udar mózgu. Była członkiem licznych interdyscy-

plinarnych zespołów badawczych przeprowadzających badania naukowe, w szczególności z zakresu chirurgii naczyniowej i pediatrii, gdzie była wykorzystywana jej wyjątkowa wiedza z zakresu statystyki i modelowania wielowymiarowego procesów złożonych, których bezpośrednie pomiary realizacji są nieosiągalne.

Swoją pasją naukową dzieliła się ze studentami na zajęciach z podstaw statystyki medycznej. W tym celu zorganizowała od podstaw pracę komputerową jeszcze w okresie, kiedy komputery stosowane w dydaktyce były rzadkością.

W latach 2000–2005 była profesorem nadzwyczajnym naszej Uczelni na Wydziale Nauk o Zdrowiu. 30 czerwca 2005 roku przeszła na emeryturę. Dwukrotnie otrzymała nagrodę JM Rektora Akademii Medycznej we Wrocławiu. Była też członkiem Zarządu Polskiego Towarzystwa Higienicznego. Zmarła 18 stycznia 2015 roku we Wrocławiu.

Nominacje profesorskie

Dwudziestego ósmego stycznia 2015 r. Prezydent RP Bronisław Komorowski wręczył akty nominacyjne nauczycielom akademickim oraz pracownikom nauki i sztuki.

Z grona wrocławskich naukowców nominację profesora nauk medycznych otrzymał pracownik naszej Uczelni – Wojciech Apoznański.

Wojciech Apoznański urodził się 15 czerwca 1965 r. we Wrocławiu. Ukończył XII Liceum Ogólnokształcące im. Bolesława Chrobrego we Wrocławiu. Egzamin maturalny złożył w 1984 r. i rozpoczął studia na Wydziale Lekarskim Akademii

Medycznej we Wrocławiu, które ukończył w 1990 r., uzyskując tytuł lekarza. W tym samym roku rozpoczął pracę na stanowisku lekarza – stażysty w Państwowym Szpitalu Klinicznym Nr 4 w Klinice Chirurgii Dziecięcej Akademii Medycznej we Wrocławiu. Po ukończeniu stażu podyplomowego został zatrudniony na stanowisku młodszego asystenta w Klinice Chirurgii Dziecięcej na etacie PSK Nr 4 we Wrocławiu i rozpoczął specjalizację z chirurgii dziecięcej pod kierunkiem prof. dr. hab. Jerzego Czernika. W 1993 r. uzyskał stanowisko asystenta Katedry i Kliniki Chirurgii

Dziecięcej AM we Wrocławiu na etacie naukowo-dydaktycznym. W 1994 r. zdał egzamin specjalizacyjny z chirurgii dziecięcej. W tym samym roku rozpoczął specjalizację z urologii pod kierunkiem prof. dr. hab. Jerzego Lorenza, którą realizował w Katedrze i Klinice Urologii we Wrocławiu. W 1999 r. zdał egzamin specjalizacyjny z urologii, który jest egzaminem uznawanym w Unii Europejskiej, organizowany jednocześnie przez CMKP w Warszawie i European Board of Urology (EBU), uzyskując tytuł specjalisty urologa oraz FEBU (Fellow of the European Board of Urology).

W 2002 r. w wyniku postępowania konkursowego otrzymał stanowisko adiunkta w Katedrze i Klinice Chirurgii Pediatricznej Akademii Medycznej we Wrocławiu (obecnie po przemianowaniu nazwy kliniki w Katedrze i Klinice Chirurgii i Urologii Dziecięcej), gdzie pracuje do dnia dzisiejszego. W listopadzie 2005 r. złożył egzamin specjalizacyjny z zakresu urologii dziecięcej. W 2008 r. uzyskał stanowisko profesora nadzwyczajnego Akademii Medycznej we Wrocławiu, obecnie Uniwersytetu Medycznego. Od 2004 r. pełni funkcję konsultanta do spraw urologii dziecięcej dla województwa opolskiego, a od 2006 r. dla województwa dolnośląskiego. Najważniejszym osiągnięciem jako konsultanta wojewódzkiego było doprowadzenie do otrzymania przez Klinikę Chirurgii i Urologii Dziecięcej Akademii Medycznej we Wrocławiu akredytacji do kształcenia z zakresu urologii dziecięcej i rozpoczęcie kształcenia na trzech miejscach rezydenckich.

Należy do następujących Towarzystw Naukowych: Polskiego Towarzystwa Chirurgów Dziecięcych, Polskiego Towarzystwa Urologicznego, Europejskiego Towarzystwa Urologicznego, Europejskiego Towarzystwa Urologii Dziecięcej, Polskiego Towarzystwa Urologii Dziecięcej.

W ramach Polskiego Towarzystwa Chirurgów Dziecięcych bierze szczególnie czynny udział w pracach Sekcji Urologii Dziecięcej Polskiego Towarzystwa Chirurgów Dziecięcych.

W 2003 r. został wybrany na wiceprzewodniczącego tej sekcji, a w 2009 r. na przewodniczącego. W 2010 r. był członkiem założycielem Polskiego Towarzystwa Urologii Dziecięcej i został wybrany na wiceprezesa tego Towarzystwa, funkcję tę pełni do dnia dzisiejszego.

Jest promotorem trzech przewodów doktorskich. W swojej pracy zawodowej i naukowej zajmuje się głównie zagadnieniami związanymi z urologią, urologią dziecięcą oraz onkologią urologiczną dzieci. Jego

fot. Wojciech Olkusnik/KPRP

zainteresowania z zakresu urologii dziecięcej skupiają się na zagadnieniach czynności dolnych dróg moczowych zarówno w aspekcie diagnostycznym, jak i terapeutycznym. Prowadzona przez niego Pracownia Badań Manometrycznych (Urodynamicznych) obejmuje opieką niemal wszystkie dzieci z neurogenną dysfunkcją dolnych dróg moczowych z województwa dolnośląskiego. Wprowadził do praktyki klinicznej zabiegi rekonstrukcji dolnych dróg moczowych w neurogennej dysfunkcji dolnych dróg moczowych, wykorzystujące uszypułowane i wyizolowane fragmenty przewodu pokarmowego. Jako pierwszy w Polsce wykorzystał krzywiznę większą żołądka do chirurgicznego powiększenia pęcherza moczowego u dziecka oraz rozpowszechnił rzadko stosowaną metodę wykorzystania własnego moczowodu do powiększenia pęcherza moczowego. Wprowadził do codziennej praktyki zabiegi z zakresu uroterapii u dzieci z zaburzeniami czynności dolnych dróg moczowych, szczególnie sposobem *biofeedback*.

Z zakresu onkologii urologicznej dzieci jego szczególne zainteresowania skupiają się na analizowaniu następstw i odległych powikłań leczenia skojarzonego nerczaka płodowego. Propagował wprowadzenie chirurgii oszczędzającej miąższ nerki w leczeniu chirurgicznym nerczaka płodowego. Jest autorem i współautorem 136 prac naukowych.

13 stycznia 1995 r. uchwałą Rady Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego otrzymał tytuł doktora nauk medycznych na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt. „Ocena rozwoju dzieci i młodzieży po zakończeniu leczenia nerczaka płodowego”; promotorem w przewodzie doktorskim była dr hab. Krystyna Sawicz-Birkowska. W 2006 r. decyzją Rady Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego na podstawie dorobku i rozprawy pt. „O czynności dolnych dróg moczowych u dzieci. Analiza ekspresji acetylocholin i acetylocholinoesterazy w ścianie pęcherza moczowego u dzieci z odpływem pęcherzowo-moczowodowym”.

Moja Akademia cz. 33

Bogdan Łazarkiewicz

„Orlęta Lwowskie” we Wrocławiu

„Orlęta Lwowskie” to młodzi obrońcy polskiego Lwowa w czasie wojny polsko-ukraińskiej w latach 1918–1919 i polsko-bolszewickiej w 1920 r. – dzieci patriotycznego zrywu, polegli za Ojczyznę. W walkach brało udział ok. 1400 młodocianych obrońców, najmłodszy z nich miał 9 lat.

Z inicjatywy prof. Jana Kmity, rektora Politechniki Wrocławskiej oraz uchwały Senatu Politechniki w 1988 r. powstał Komitet Budowy Pomnika Orląt Lwowskich, w skład którego weszli członkowie Komitetu Honorowego i Obywatelskiego. Przedstawicielem Senatu Akademii Medycznej przy Komitecie Budowy został prof. Adam Masztalerz. Ustalono, że pomnik powstanie na cmentarzu parafii Świętej Rodziny na Sępolnie przy ul. Smętnej.

11 listopada 1988 r. w 70. rocznicę odzyskania niepodległości Polski odbyła się uroczystość wmurowania kamienia węgielnego (akt erekcyjny) pod pomnik z symbolicznymi prochami pobranymi z miejsca wiecznego spoczynku poległych obrońców Lwowa. Kwaterę Orląt poświęcił Jego Eminencja kardynał Henryk Gulbinowicz. Akt erekcyjny podpisał Jego Eminencja kardynał Henryk Gulbinowicz i dwunastu rektorów wyższych uczelni Wrocławia: prof. Mieczysław Klimowicz (Uniwersytet Wrocławski), prof. Jan Kmita (Politechnika Wrocławska), gen. Leonard Boguszewski (Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Inżynieryjnych), doc. Wiesław Hejno (Wyższa Szkoła Teatralna), doc. Jerzy Jędrzejewski (Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych), prof. Jerzy Juszczak (Akademia Rol-

POLEGŁYM NA CHWAŁĘ — POTOMNYM KU PAMIĘCI

W NIEPODLEGŁOŚCI, ROZCISNĄCIE OBYWATELSTWA PRZEZ POLSKIE NIEPODLEGŁOŚCI, Z INICJATYWY REKTORA I SENATU POLITECHNIKI WROCŁAWSKIEJ, PRZY WSPARCIE ARCHIDIEKANA METROPOLITY WROCŁAWSKIEJ I REKTORÓW WYŻSZYCH UCZELNI WROCŁAWIA, W ZWŁASZCIE Z ODDZIAŁAMI WROCŁAWSKIEGO ŚRODOWISKA AKADEMICKIEGO ORAZ ODDZIAŁAMI SPOŁECZYSTWA ZIEMI NARZEJ, WNIOSŁO W DNIU 11 LISTOPADA 1988 ROKU

kamień węgielny pod pomnik Orląt Lwowskich

DEKRET PATRIOTYCZNEGO ZRYWU OBYWATELSTWA MŁODZIEŻY LWOŹSKIEJ, POLEGŁYCH ZA OJCZYZNĘ W LATACH 1918–1919, I ZŁOŻONO SYMBOLICZNIE PROCHY POBRANE Z MIEJSCA JCH WIECZNEGO SPOCYNKU W LWOŹE. PONOWIŁ TEN, W ZAMIERZENIU INICJATYWY JEJ ROZWOJU, MA BYĆ MATERIAŁNYM ZNAKIEM DAJĄCYM ŚWIADOMOŚĆ I CHOROZACZĄCĄ OD ZAPOMNIENIA NAJWIĘKSZĄ OFIARĘ ŻYCIA NARZEJ MŁODZIEŻY RODAKÓW, W TYM LICZNYCH CZŁONKÓW LWOŹSKIEGO SPOŁECZYSTWA AKADEMICKIEGO, W SZEROKO OBYWATELSTWA I OBYWATELSTWA POLSKIEGO.

BUDOWE POMNIKA ORŁĄT LWOŹSKICH TRAKTUJEMY JAKO SPEŁNIENIE OBOWIĄZKU WOBEC NARZEJ PATRIOTÓW, ALB JEDNOCZEŚNIE JAKO NARZE WŁAD W ZAMIERZENIU WNIOSŁO KARTY PRZEDSIĘWZIĘCIA ORAZ JAKO SYMBOL, PORZĘDZU ROZWIĄZANIA WĄTACZY NARODOWY POLSKIEGO I UKRAIŃSKIEGO, KTÓRE U ZARANKA NARZEJ NIEPODLEGŁOŚCI ENALIZY SIĘ W TRAGICZNYM KONFLIKCIE.

W OBOWIĄZKU SPOŁECZYSTWA AKADEMICKIEGO WROCŁAWIA I LICZNYCH ZOBOWIĄDZONYCH SPOŁECZYSTWA ZIEMI NARZEJ ORAZ KOLEJNYCH ORŁĄT LWOŹSKICH WNIOSŁO WNIOSŁO KARTY PRZEDSIĘWZIĘCIA ORAZ JAKO SYMBOL, PORZĘDZU ROZWIĄZANIA WĄTACZY NARODOWY POLSKIEGO I UKRAIŃSKIEGO, KTÓRE U ZARANKA NARZEJ NIEPODLEGŁOŚCI ENALIZY SIĘ W TRAGICZNYM KONFLIKCIE.

CZŁONKOWIE KOMITETU HONOROWEGO I OBYWATELSKIEGO:

Gen. Leonard Boguszewski	Prof. Mieczysław Klimowicz	Prof. Jan Kmita
Gen. Leonard Boguszewski	Prof. Mieczysław Klimowicz	Prof. Jan Kmita
Gen. Leonard Boguszewski	Prof. Mieczysław Klimowicz	Prof. Jan Kmita
Gen. Leonard Boguszewski	Prof. Mieczysław Klimowicz	Prof. Jan Kmita
Gen. Leonard Boguszewski	Prof. Mieczysław Klimowicz	Prof. Jan Kmita
Gen. Leonard Boguszewski	Prof. Mieczysław Klimowicz	Prof. Jan Kmita
Gen. Leonard Boguszewski	Prof. Mieczysław Klimowicz	Prof. Jan Kmita
Gen. Leonard Boguszewski	Prof. Mieczysław Klimowicz	Prof. Jan Kmita
Gen. Leonard Boguszewski	Prof. Mieczysław Klimowicz	Prof. Jan Kmita
Gen. Leonard Boguszewski	Prof. Mieczysław Klimowicz	Prof. Jan Kmita

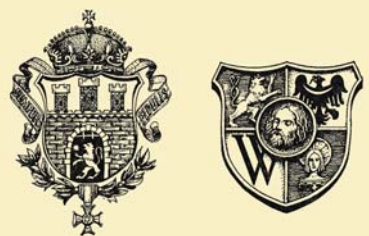
Akt erekcyjny z podpisami członków Komitetu Honorowego i Obywatelskiego (z prawej: prof. M. Klimowicz, trzeci – prof. B. Łazarkiewicz, piąty – prof. J. Kmita oraz kardynał H. Gulbinowicz)

Uroczystość wmurowania kamienia węgielnego 11 listopada 1991 r. z udziałem rektorów: drugi od prawej prof. M. Klimowicz, trzeci – prof. B. Łazarkiewicz, piąty – prof. J. Kmita oraz kardynał H. Gulbinowicz

Bogdan Łazarkiewicz (Akademia Medyczna), gen. Janusz Ornatowski (Wyższa Szkoła Oficerska Wojsk Zmechanizowanych), prof. Wiesław Pluta (Akademia Ekonomiczna), prof. Eugeniusz Sasiadek (Wyższa Szkoła Muzyczna), prof. Zdzisław Zagrobelny (Akademia Wychowania Fizycznego) oraz Zdzisław Zieliński (przewodniczący Towarzystwa Miłośników Lwowa) i ks. dr Stanisław Pikul (proboszcz parafii Świętej Rodziny). Aktu wmurowania kamienia węgielnego dokonali krewni poległych: prof. Anna Szaynok i doc. Andrzej Szaynok.

Jury konkursu oceniło zgłoszone projekty i w gmachu Politechniki otwarto wystawę makiet pomnika. Do realizacji wybraliśmy projekt artysty rzeźbiarza Jana Sieka, któ-

ODSŁONIĘCIE POMNIKA ORŁĄT LWOWSKICH

zaproszenie

CMENTARZ PARAFIALNY
ŚW. RODZINY

WROCŁAW — SĘPOLNO
11 listopada 1991 r.

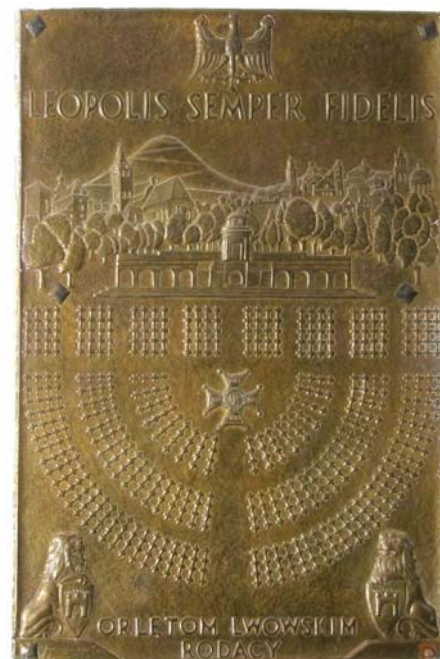
Herby Lwowa (z okresu II RP) i Wrocławia na zaproszeniu na uroczystość

ry uzyskał trzecią nagrodę. Forma pomnika była czytelna dla różnych odbiorców, a piękne orły lwowskie nie pozostawiały cienia wątpliwości, co do jego treści.

Idea budowy pomnika Orłąt Lwowskich spotkała się z powszechnym poparciem społeczeństwa – nie tylko Wrocławia – poparciem moralnym i wsparciem materialnym.

11 listopada 1991 r. odbyło się uroczyste odsłonięcie i poświęcenie pomnika Orłąt Lwowskich na cmentarzu przy ul. Smętnej, a następnie w kościele Świętej Rodziny Jego Eminencja kardynał Henryk Gulbinowicz odprawił mszę św. w intencji poległych za Ojczyznę. W tym roku mija ćwierć wieku, od kiedy pomnik Orłąt Lwowskich zagościł na cmentarzu mojej parafii, dając namacalne świadectwo chroniące od zapomnienia patriotyczny zryw lwowskiej młodzieży – harcerzy i studentów, którzy oddali życie za Ojczyznę. Godne przypomnienia jest to, że głównymi inicjatorami i realizatorami powstania tego pomnika były wyższe uczelnie Wrocławia, których twórcami w pierwszych latach po II wojnie światowej była kadra naukowa przybyła ze Lwowa.

Na cmentarzu Świętej Rodziny we Wrocławiu znajduje się również kwatery Armii Krajowej z pomnikiem, gdzie spoczywają prochy 8 żołnierzy Szarego Batalionu „Młot” rozstrzelanych w lutym 1945 r. Tu możemy też spotkać co najmniej kilkanaście grobów pracowników wyższych uczelni Wrocławia, a wśród nich m.in. prof. Lesława Adama, prof. Lesława Czarnieckiego, prof. Tadeusza Czeredy, prof. Tadeusza Dorobisza, prof. Jerzego Gerbera, prof. Hugona Ko-

LEOPOLIS SEMPER FIDELIS
ORŁĘTOM LWOWSKIM RODACY
– tablica pamiątkowa w kościele przy
ul. Sudeckiej na Krzykach

warzyka, prof. Zofii Kowarzykowej, prof. Anatola Kustrzyckiego, prof. Michała Masiaka, prof. Hugona Steinhausa, prof. Wincentego Stysia, prof. Leszka Winowskiego.

We Wrocławiu, poza pomnikiem Orłąt Lwowskich, jest jeszcze drugi trwały ślad w kościele św. Augustyna przy ul. Sudeckiej w postaci tablicy upamiętniającej bohaterstwo obrońców Lwowa.

W okresie PRL-u cenzura nie wyrażała zgody na jakąkolwiek publikację o Lwowie, w której znalazłyby się słowa „cmentarz Obrońców Lwowa” lub „cmentarz Orłąt Lwowskich”. Do czasu dojścia do władzy Gorbaczowa cmentarz był dewastowany i planowo prowadzono prace niszczenia tej świętej nekropolii. Dopiero w 1989 r. z inicjatywy Ministra Kultury Aleksandra Krawczuka udało się powołać komisję polsko-ukraińską, która miała się zająć opieką nad cmentarzem. Po włączeniu się konsula polskiego we Lwowie uzyskano zgodę od władz miejskich, by firma polska „Energopol”, mająca swoją bazę koło Lwowa, mogła 12 maja 1989 r. rozpocząć prace porządkowe i renowacyjne na Cmentarzu Orłąt Lwowskich.

Pomnik Orłąt Lwowskich na cmentarzu przy ul. Smętnej na Sępolnie

Przed USK stanął *Crasnallus Ortopedicus*

Szóstego lutego 2015 roku, Przed wejściem głównym do Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego przy ul. Borowskiej, odsłonięto kolejnego wrocławskiego krasnala – *Crasnallus Ortopedicus*. Uroczystego odsłonięcia dokonał wiceprezydent Wrocławia Adam Grehł, dyrektor szpitala Piotr Pobrotyn i prof. Szymon Dragan, kierownik Katedry Ortopedii i Traumatologii Narządu Ruchu Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu.

Wcześniej, podczas posiedzenia Społecznej Rady Szpitala, za wyjątkowy wkład dla rozwoju wrocławskiej ortopedii miniaturką „*Crasnallus Ortopedicus*” został uhonorowany wiceprezydent Adam Grehł.

– Takich miniaturzek krasnala mieliśmy 20, zostały jeszcze 4 – mówi prof. Dragan, pomysłodawca wykonania krasnala ortopedów. – Miniaturki wręczamy tym, którzy mają wyjątkowy wkład w rozwój ortopedii w Polsce. We Wrocławiu taką osobą jest właśnie wiceprezydent Adam Grehł, który wielokrotnie wspierał nasze środowisko. Dzięki jego stałej pomocy możliwy staje się rozwój wrocławskiej ortopedii.

Crasnallus Ortopedicus, co podkreśla prof. Szymon Dragan, powstał z okazji odbywającego się w zeszłym roku we Wrocławiu 40. Jubileuszowego Zjazdu Naukowego Polskiego Towarzystwa Ortopedycznego i Traumatologicznego.

– Zjazd ten po 20 latach po raz drugi odbywał się w naszym mieście – mówi prof. Dragan. – Polscy ortopedzi, już od blisko 100 lat spotykają się co 2 lata na zjazdach naukowych. Wrocławskie spotkanie było szczególnie, bo 40-jubileuszowe. Długo za-

stanowialiśmy się, w jaki sposób upamiętnić to wydarzenie i jednocześnie zaznaczyć kilkudziesięcioletnią obecność ortopedów we Wrocławiu. Wrocławska ortopedia i nasza Klinika ma bardzo dobrą opinię, nie tylko na Dolnym Śląsku, ale i w całej Polsce. Leczymy stosując najnowocześniejsze technologie medyczne, unikatowe metody lecznicze. Dlatego chętnie się u nas leczą mieszkańcy z innych części kraju. Bardzo duża popularność Wrocławia w Polsce sprawiła, żeby przy okazji Zjazdu wykorzystać jeden z jego symboli, jakim niewątpliwie stał się krasnal. Rozważaliśmy różne projekty, jednym z nich był krasnal z nogą w gipsie idący za pomocą kuli. Jednak obecnie stosowane metody leczenia znacznie ograniczyły stosowanie unieruchomienia gipsowego. Najbardziej współczesnym byłby krasnal z endoprotezą czy stabilizatorem zewnętrznym, lub po operacji kręgosłupa. Wtedy powstałby jednak krasnal mało wymowny plastycznie. Pojawił się więc pomysł, by sięgnąć do korzeni.

– Ortopedia jako taka z nauk medycznych została wyodrębniona już blisko 300 lat temu. Wtedy to Nicolas Andry jako symbol ortopedii opisał drzewko. Stąd wzięła się nazwa *orthos pais*, z greckiego proste dziecko. Zakrzywione drzewko podpartym jest symbolem ortopedii od 1741 roku. Pomysł, by takie drzewko podpierał „wrocławski” krasnal, był już oczywisty – mówi prof. Dragan.

– Tym sposobem krasnal występuje z drzewkiem Andry’ego, historycznym symbolem ortopedii. Spośród wielu, bardziej lub mniej żartobliwych, propozycji nazwania krasnala wybraliśmy łacińskie *Crasnallus Ortopedicus*. Krasnal towarzyszył uczestnikom naszego ubiegłorocznego zjazdu, teraz przyszedł czas na jego wmurowanie.

Projekt ortopedycznego krasnala oraz jego dwudziestu mniejszych braci przygotowała i wykonała pani doc. dr hab. Bogna Kozera-Radomska z Wydziału Malarstwa i Rzeźby Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu.

fot. Adam Zadrzywłski

Serwis informacyjny Biblioteki UMW

W marcu rozpoczynamy przeprowadzkę

Dobiegają końca prace wykończeniowe w obiekcie Centrum Naukowej Informacji Medycznej przy ul. Marcinkowskiego. Rozpoczęły się odbiory, a **Biblioteka przygotowuje się do I etapu przeprowadzki**, który rozpocznie się już w marcu.

Do czasu uruchomienia działalności w nowym obiekcie można spodziewać się pewnych czasowych ograniczeń w dostępie do zasobów oraz zmian w godzinach otwarcia. O wszystkich zmianach będziemy informować Państwa za pośrednictwem strony WWW Biblioteki, Gazety Uczelnianej i ogłoszeń rozmieszczonych na terenie obiektów przy ul. Parkowej.

Informujemy, że **począwszy od 2 marca br., aż do odwołania**, zmieniają się godziny pracy Wypożyczalni (ul. Parkowa 11), która będzie czynna: od poniedziałku do piątku w godz. 10–18, w soboty w godz. 9–14.

Funkcjonowanie Filii nr 3 (Biblioteki Wydziału Nauk o Zdrowiu) **zostaje przedłużone do 15 marca br.**

Od 2 marca do 31 maja br. będą niedostępne dla czytelników następujące zasoby:

- czasopisma drukowane wydane do 2004 roku włącznie;
- książki z magazynów przy ul. Parkowej 11 (Wypożyczalnia) z zakresów sygnatur: 1–139 999, 305 000–306 811, 400 000–406 269.

Od 15 marca br. do odwołania będą również niedostępne książki z likwidowanej Filii nr 3 (Biblioteka Wydziału Nauk o Zdrowiu), włączane do księgozbiorów Biblioteki Głównej, od sygnatury WZP 1 do sygnatury WZP 9000.

Po zamknięciu Filii nr 3 książki tam wypożyczone należy zwracać w Wypożyczalni Biblioteki Głównej.

Baza *Medicines Complete*

Baza *Medicines Complete* – to zawsze aktualna, łatwo dostępna i prosta w nawigacji baza informacji o lekach, oparta na międzynarodowych, najbardziej wiarygodnych źródłach.

Składa się z wielu zasobów, które umiejscowione na jednej platformie pozwalają na szybkie dotarcie do różnych informacji o lekach – zarówno tych potrzebnych wykładowcom akademickim, naukowcom oraz studentom, jak i praktykującym lekarzom, farmaceutom i pielęgniarkom.

Użytkownicy znajdą w *Medicines Complete*:

- ponad 30 000 leków, trucizn, interakcji, monografii produktów ziołowych;
- najnowsze zalecenia dotyczące ordynowania, dyspensowania i podawania leków;
- aktualne zalecenia dotyczące leczenia ponad 600 chorób;
- najnowsze porady dotyczące analizy, formulacji i wytwarzania leków;
- ponad 100.000 starannie wyselekcjonowanych badań, artykułów naukowych, raportów oraz studium przypadków.

W ramach *Medicines Complete* można korzystać z następujących baz: *Martindale: The Complete Drug Reference*, *Clarke's Analysis of Drugs and Poisons*, *Dietary Supplements*, *Herbal Medicines*, *Pharmaceutical Excipients*, *Stockley's Drug Interactions*.

W tym roku baza *Medicines Complete* została rozszerzona o pozycję *Medicines Use Reviews* (MURs) – nowatorskie i bardzo praktyczne źródło

dotyczące stosowania leków u pacjentów. MUR, czyli Przegląd Stosowanych Leków jest narzędziem wspomagającym proces nauczania studentów z zakresu stosowania leków u pacjentów, a także dającym praktyczne wskazówki i informacje farmaceutom oraz lekarzom do przeprowadzania przeglądu lekowego u pacjentów cierpiących na najczęściej spotykane choroby, w tym w szczególności na choroby przewlekłe. Jasny i zrozumiały opis każdej jednostki chorobowej oraz możliwych opcji leczenia powoduje, że farmaceuta i lekarz może przekazać pacjentowi proste, wysokiej jakości porady dotyczące stosowanych leków.

W *Medicines Use Reviews* spotkamy się z opisem takich chorób, jak: choroby sercowo-naczyniowe, żołądkowo-jelitowe, oddechowe, neurologiczne, metaboliczne, układu moczowego, hematologiczne, dotyczące kości i stawów, choroby oczu oraz skóry. Każda jednostka chorobowa jest opisana wg jednolitego schematu i zawiera: zwięzły opis choroby, dostępne opcje leczenia, praktyczne wskazówki dotyczące przeprowadzenia przeglądu lekowego dla każdej dostępnej opcji leczenia, dodatkowe wskazówki i informacje pomagające pacjentowi w lepszym radzeniu sobie z chorobą oraz w prewencji przyszłych powikłań lub innych chorób, źródła bibliograficzne.

Zachęcamy zarówno wykładowców, jak i studentów oraz lekarzy i farmaceutów do korzystania z najlepszego, dostępnego źródła informacji o lekach, jakim jest *Medicines Complete* oraz do zapoznania się z naszą nowością, czyli *Medicines Use Reviews*.

Aktualności

Habilitacje i doktoraty

Uchwałą Rady Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego 14 stycznia 2015 r. stopień naukowy doktora z dziedziny nauk medycznych w dyscyplinie medycyna uzyskali:

- ♦ lek. Anna Kołtowska: „Ocena wartości tensora dyfuzji rezonansu magnetycznego w wykrywaniu wczesnych zmian mózgu u pacjentów zakażonych wirusem HIV bez objawów neurologicznych”,
- ♦ lek. Dorota Piechnik-Resler: „Ocena stanu narządu przedsionkowego w oparciu o videonystagmografię i posturoografię u chorych w różnych stanach czynnościowych gruczołu tarczowego”.

Uchwałą Rady Wydziału Lekarskiego Kształcenia Podyplomowego 14 stycznia 2015 r. stopień naukowy doktora z dziedziny nauk medycznych w dyscyplinie biologia medyczna uzyskał:

- ♦ mgr biologii Maurycy Pawlak: „Wpływ wybranych polimorfizmów genu receptora endokannabinoidowego (CNR1) na ilość i dystrybucję tkanki tłuszczowej u kobiet postmenopauzalnych”.

Uchwałą Rady Wydziału Lekarskiego 22 stycznia 2015 r. stopień naukowy doktora z dziedziny nauk medycznych w dyscyplinie medycyna uzyskali:

- ♦ lek. Justyna Maria Bazan: „Badania nad adhezją cząstek fagowych do receptorów na komórkach bakteryjnych”,
- ♦ lek. Jacek Zdzisław Siewiera: „Kliniczna oraz formalno-prawna ocena postępowania w przypadku braku skuteczności terapii podtrzymującej życie”,
- ♦ lek. Sylwia Dorota Smolińska: „Poszukiwanie molekularnych podstaw dla terapeutycznego wykorzystania sygnału histaminowego i receptorów histaminowych H1R, H2R oraz H4R w przebiegu przewlekłych nieswoistych zapaleń jelit”.

Prof. Maciej Zabel przewodniczącym KEJN

Prof. dr hab. n. med. Maciej Zabel został członkiem Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych i jednocześnie powierzono mu funkcję przewodniczącego na okres od 1 stycznia 2015 do 31 grudnia 2018 r.

